

zāles Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regulu (EK) Nr. 1901/2006, 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē;

- 2) dalībvalsts kompetentajām iestādēm — lai saskaņā ar Direktīvu 2001/83, kas grozīta ar Regulu Nr. 1901/2006, klasificētu kā zāles produktu, kas citā dalībvalstī jau ir klasificēts kā ar CE zīmi marķēta medicīnas ierīce saskaņā ar Direktīvu 93/42, kas grozīta ar Direktīvu 2007/47, — pirms tiek piemērota Direktīvā 2001/83, kas grozīta ar Regulu Nr. 1901/2006, paredzētā klasifikācijas procedūra, ir jāpiemēro Direktīvas 93/42, kas grozīta ar Direktīvu 2007/47, 18. pantā vai, ja nepieciešams, minētās Direktīvas 93/42 8. pantā paredzētā procedūra;
- 3) vienas dalībvalsts ietvaros produkts, kas, lai arī nav identisks citam produktam, kurš ir klasificēts kā zāles, tomēr tā sastāvā ir viena un tā pati viela un tam ir tāds pats iedarbības veids kā otrajam produktam, principā tomēr nevar tikt tirgots kā medicīnas ierīce saskaņā ar Direktīvu 93/42, kas grozīta ar Direktīvu 2007/47, ja vien saskaņā ar kādu citu šādam produktam piemītošu īpašību saskaņā ar Direktīvas 93/42 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu tas ir jāklasificē un jātirgo kā medicīnas ierīce, ko ir pienākums pārbaudīt iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 133, 5.5.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 3. oktobra spriedums (Supreme Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Donal Brady/Environmental Protection Agency

(Lieta C-113/12) (¹)

(Vide — Direktīva 75/442/EEK — Virca, kas saražota un tiek uzglabāta cūku audzēšanas saimniecībā līdz tās nosūtīšanai lauksaimniecības uzņēmumiem, kuri to izmanto kā zemes mēslojumu — Kvalificēšana par “atkritumiem” un “blakusproduktu” — Nosacījumi — Pierādīšanas pienākums — Direktīva 91/676/EEK — Transponēšanas neesamība — Ražotāja personiskā atbildība par to, lai šie lauksaimnieki ievērotu Savienības tiesības atkritumu apsaimniekošanas un mēslojuma jomā)

(2013/C 344/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Donal Brady

Atbildētāja: Environmental Protection Agency

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Supreme Court — Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvas 75/442/EEK par atkritumiem (OV L 194, 39. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/156/EEK (OV L 78, 32. lpp.), 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretācija — Atkritumu jēdziens — Cūku virca, kuru kā mēslojumu lauksaimniekiem piegādā cūku audzētājs — Dalībvalsts tiesības noteikt audzētājam personisku atbildību, ja lauksaimnieki, izmantojot viņa vircu kā mēslojumu uz savas zemes, neievēro Savienības tiesības par atkritumu kontroli

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvas 75/442/EEK par atkritumiem, kas grozīta ar Komisijas 1996. gada 24. maija Lēmumu 96/350/EK, 1. panta a) punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka cūku intensīvās audzēšanas saimniecībā saražotā virca, kas tajā tiek uzglabāta līdz brīdim, kad to piegādā lauksaimniekiem izmantošanai par mēslojumu viņu platībās, ir nevis “atkritumi” šīs normas izpratnē, bet blakusprodukts, ja šis ražotājs ir paredzējis šo vircu laist tirdzniecībā tam ekonomiski izdevīgos apstākļos vēlākā procesā, ar nosacījumu, ka šī vēlākā izmantošana ir nevis tikai eventuāla, bet tā ir skaidri zināma, tai nav nepieciešama iepriekšēja pārstrāde un tā ietilpst turpinātā ražošanas procesā. Valsts tiesām, ņemot vērā visus atbilstošos apstākļus, kas raksturo tajās izskatāmās situācijas, ir jāpārbauda, vai šie dažādie kritēriji ir izpildīti;
- 2) Savienības tiesības atļauj tādas vielas kā virca ražotājam noteikt pienākumu pierādīt, ka ir izpildīti kritēriji, kas ļauj šo pamatlietas apstākļos saražoto, uzglabāto un nodoto vircu uzskatīt par blakusproduktu, ja vien ar to netiek kaitēts šo tiesību, it īpaši Direktīvas 75/442, kas grozīta ar Lēmumu 96/350, efektivitātei, un ka tiks nodrošināta no tās izrietošo pienākumu izpilde, it īpaši pienākums neattiecināt šīs direktīvas normas uz vielām, kuras pēc šo kritēriju piemērošanas saskaņā ar Tiesas judikatūru ir jāuzskata par blakusproduktiem, kam šīs direktīva nav piemērojama;
- 3) Direktīvas 75/442, kas grozīta ar Lēmumu 96/350, 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti, nav transponēta valsts tiesībās, nevar tikt uzskatīts, ka šīs pēdējās direktīvas esamības dēļ uz dalībvalstī esošā cūku audzēšanas saimniecībā saražotiem kūtsmēsliem “attiecas citi normatīvie akti” šīs normas izpratnē;

4) gadījumā, ja cūku audzēšanas saimniecībā saražotā un uzglabātā virca ir jā kvalificē kā "atkritumi" Direktīvas 75/442, kas grozīta ar Lēmumu 96/350, 1. panta a) punkta pirmās daļas izpratnē:

— šīs direktīvas 8. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj, ka šim atkritumu turētājam vienai pie kādiem apstākļiem tiek atļauts no tiem atbrīvoties, tos nododot lauksaimniekam izmantošanai par mēslojumu viņa platībām, ja izrādās, ka šim lauksaimniekam nav nedz šīs direktīvas 10. pantā noteiktās atļaujas, nedz atbrīvojuma no šādas atļaujas saņemšanas un tas nav reģistrēts atbilstoši šīs direktīvas 11. pantam, un

— minētās direktīvas 8., 10. un 11. pants, tos aplūkojot kopā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka uz atkritumu turētāja veikto atkritumu nodošanu lauksaimniekam, kas izmanto tos savu platību mēslošanai un kam ir šīs direktīvas 10. pantā noteiktā atļauja vai atbrīvojums no pienākuma saņemt šādu atļauju, un kas ir reģistrēts saskaņā ar minēto 11. pantu, tiek attiecināts nosacījums, ka šis turētājs ir atbildīgs par to, ka šie citi lauksaimnieki ievēros normas, kas jāpiemēro viņu veiktajām reģenerācijas darbībām saskaņā ar Savienības tiesībām atkritumu apsaimniekošanas un mēslojuma jomā.

(¹) OV C 151, 26.5.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 26. septembra spriedums — Francijas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta C-115/12 P) (¹)

(Apelācija — Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) — Kopienas strukturālais atbalsts Martinikas reģionā — Finanšu atbalsta samazināšana — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Darījumu atbilstība Savienības noteikumiem — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru koordinēšana — Direktīva 93/37/EEK — 2. pants — "Tiešās subsīdijas" jēdziens — "Sportam, izklaidei un atpūtai domātu iekārtu" jēdziens)

(2013/C 344/39)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Francijas Republika (pārstāvji — E. Belliard un N. Rouam)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Dintilhac un A. Steiblytē)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 16. decembra spriedumu lietā T-488/10 Francija/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību atcelt Komisijas 2010. gada 28. jūlija Lēmumu C(2010) 5229, ar kuru daļēji tiek atcelta Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) dalība saskaņā ar mērķa Nr. 1 vienoto programmdokumentu

saistībā ar Kopienas strukturālo atbalstu Francijas Martinikas reģionā — Būvdarbu publiskā iepirkuma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru koordinēšana — "Tiešās subsīdijas" jēdziens — "Sportam, izklaidei un atpūtai domātu iekārtu" jēdziens — Kļūdas tiesību piemērošanā — Pamatojuma neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 138, 12.5.2012

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 3. oktobra spriedums — Bernhard Rintisch/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Bariatric Europe Inc. SAS

(Lieta C-120/12 P) (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 74. panta 2. punkts — Regula (EK) Nr. 2868/95 — 50. noteikuma 1. punkta pirmā un trešā daļa — Agrākas preču zīmes īpašnieka iebildumi — Preču zīmes pastāvēšana — Pierādījumi, kas iesniegti iebildumu pamatošanai pēc tam noteiktā termiņa beigām — Neņemšana vērā — Apelāciju padomes rīcības brīvība — Norma, kurā paredzēts citādi — Apstākļi, kas neļauj ņemt vērā papildu vai papildinošus pierādījumus)

(2013/C 344/40)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Bernhard Rintisch (pārstāvis — A. Dreyer, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider) un Bariatric Europe Inc. SAS

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 16. decembra spriedumu lietā T-62/09 Rintisch/ITSB, ar ko Vispārējā tiesa noraidīja prasību atcelt tiesību aktu, kuru valsts vārdisku un grafisku preču zīmju "PROTI", "PROTI-POWER" un "PROTIPLUS" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 32. klasē, un valsts firmas "PROTITOP" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29., 30. un 32. klasē, īpašnieks bija cēlis par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes